

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 7. szám

2013. július

BETHESDA - AZ IRGALOM HÁZA

E néhány sorban szólnék az emberekhez. Mindenkihez, függetlenül a vallásuktól. mindegy, hogy valaki megvane kereszttel vagy sem. Mindegy, hogy milyen vallású. A baj, a balesetek, a sérülések, a betegségek, a halál nem válogat. Nem nézi, hogy gazdag- vagy szegény, fiatal-e vagy öreg, nem nézi a vallási formákat, a személyiségünket. Ez az, amiben mindannyian hasonlítunk egymáshoz, ki vagyunk szolgáltatva a sorsnak. Ez nem azt jelenti, hogy nem fontos a hitünk, mert abban kapaszkodunk meg. „ISTENEM, SEGÍTS!” Bármilyen adódik, szinte mindenki szájából elhangzik ez. Tapasztalataimat nagyon nehéz szavakban elmondani. Például a beteg, sérült gyermekekkel kapcsolatban. Ők még olyan kicsik és védtelenek, de talán az akaraterejük nagyobb, mint nekünk, felnőtteknek. Nekik nagyobb erő kell átélni, kibírni a dolgokat, szembenézni a nehézségekkel és legyőzni azokat. Nemes gesztus, nemes cél, élő érzelmek kellene ahhoz, hogy megérezze az ember. Sok mindent átéltem már, de lehet, hogy mindez semmi ahhoz képest, amit a gyerekeknek kell átélniük. Rengeteg gyermek, rengeteg kórház szorul az emberek segítségére. Sokakat ez nem érdekel, de nem tudni, mit hoz a holnap, akár a mi számunkra is. Sajnos részesei lettünk a kislánnyal egy balesetnek: égési sérüléseket szenvedett. Helyben, a közelben, sem Győrben, sem Tatabányán nem fogadtak, csak Budapesten, abban a kórházban, amelyben végül is elláttak minket. Ez egy gyermekkórház, melynek fenntartását, bővítését, munkáját, fejlesztését mi is segíthetjük. Bármivel előfordulhat betegség, baleset, sérülés. Például az

égés is egy súlyos, komplikált dolog, ha súlyos, halálos is lehet, vagy maradandó nyomokat hagyhat. Ebben a kórházban az orvosok mindent megtettek azért, a lehető legkevesbé fájjon a seb, és minél szebb maradjon az a terület, ami sérült. Sok mindenre szükség van egy ilyen kezeléshez. Megfogadtam magamban, hogy a nemes cél érdekében mindent megteszek, ami tőlem telik. Felhívom az emberek figyelmét arra, hogy a legkisebb segítség is sokat számít. Sok kicsi sokra megy, ami mind segítség lehet a gyermekeknek.

Amíg az ember nem tapasztalja a té-

nyeket, nem is igen foglalkozik vele. Nem könnyű azonban feldolgozni és beletörődni a megrendítő látványba, a gyermekek sírásába, mindegy, hogy mitől szenvednek. Sajnos tapasztalnunk kellett ezt a szenvedést, segítségre, kezelésre, ellátásra volt szükségünk, amit csak ebben a kórházban voltak hajlandók megadni. Mindjárt fogadtak bennünket, amíg más kórház elutasított, meg sem voltak hajlandók nézni a sérülést. Budapest nem éppen itt van, de ott ellátták, ott van az utókezelés is. Rengeteg gyermek van ott nap mint nap, aki segítségre szorul. Van, aki megússza műtét nélkül, van, akit egy vagy több műtét is vár. Sokféle betegséget kezelnek ott. Ezt a kórházat a Református Egyház tartja fent. Ők legalább mutatnak valamit. Sokféle gyermeket felkarolnak, iskolát is fenntartanak, szertetszolgálat is működik, önkéntesek

végeznek munkát. Ők biztosan megérdemlik a segítséget. Például adójuk egy százalékával is segíthetik munkájukat, vagy adományaikkal támogathatják a szolgálatukat. Nem milliókról van szó. Ebben a kórházban több osztályon végzik a különböző munkát. Szólnék ezért a kórházért, és magunkért is. Ne nézzék a vallási különbségeket, hiszen egyetlen kórházban sem kérdezik meg, hogy milyen vallású valaki. A kisgyermekre gondoljanak. Nekünk sem, másoknak sem könnyű például az utazás Budapestre, akármivel megyünk is, de muszáj, és megéri a gyermekeket olyan helyre vinni, ahol foglalkoznak velük és mindent megtesznek a gyógyulásukért. Kérem Önöket, támogassák a kórházat akár adójuk egy százalékával, akár más adománnyal. (Persze, ez nem azt jelenti, hogy csak ezt a kórházat lehet támogatni.) Mindenkinek akadhat valamije, amit ha odaad, nem lesz szegényebb, hanem talán egy kicsit gazdagabb.

Maradandó és mély tisztelettel:

Egy aggódó anyuka (Ácsról)

A Bethesda Gyermekkórház támogatásához az alábbi csatornákat vehetjük igénybe:

Bethesda Kórház Alapítvány
adószáma: 18042539-1-42

Bethesda Kórház Alapítvány számlaszáma: 10300002-20350699-70073285

Ne sírj, gyógyulj! Alapítvány a műtétre váró gyermekekért számlaszáma: 11714006-20348629

AKIK AZ ÚRBAN BÍZNAK

Az elmúlt hetek eseményei kapcsán nem könnyű, most itt állni. Hiszen míg mi biztonságban tudhatjuk magunkat, emberek ezreit veszélyezteti az éltető víz, mely soha nem látott magasságokban hömpölyög a Duna medrében. Az elmúlt héten kétszer is jártam Dunaalmás és Neszmély térségében, s megdöbbentő volt látni, hogy ilyen rövid idő alatt milyen hatalmas mértékben emelkedett a vízszint, amely már akkor is hatalmas volt és még tovább nőtt, körülölelve rengeteg lakóházat, köztük a dunaalmási parókiát is. S míg nekem csak elméletben kellett végiggondolnom, hogy mit tennék ilyenkor, az ottaniaknak mindezt tenniük is kellett és kell éjt nappallá téve, hogy menteni tudják mindazt ami menthető.

Ugyanakkor csodálatos volt megtapasztalni az összefogás erejét is, ahol fiatalok és idősek, hivatásosok és önkéntesek, helybeliek és távolról érkezettek közösen munkálkodva igyekeztek teremteni a biztonságot. Ki lapáttal, ki szervezéssel, ki ételosztással, mindenki a maga képessége szerint. Még a Szeretetotthon gondozottjai is ott voltak, együtt töltöttük a homokzsákokat, s ez az összefogás jó reménységre ad okot.

S hogy reménységünk élő hitté legyen egy jól ismert csodálatos igeszakasz került elélnk Ézsaiás próféta könyvéből, hogy tudjuk azt, hogy nem csak mi emberek vigyázunk életünkre, hanem maga az élő Isten is. Ő az aki rólunk is gondot visel, éppúgy, mint a gátakon lévőkről, Ő újít meg minket, és erősít minket is, hogy képesek legyünk magunk is megcselekedni mindazt, amit mi megtehetünk, s ezekben az időkben e több ezer éves prófécia csodálatos evangéliumot hirdet nekünk is.

Mindenekelőtt arról tesz bizonyosságot, hogy sorsunk nincs rejtve Isten előtt. S már önmagában ez az egy tény bőséggel elegendő a bizakodásra. Ne feledjük ezek az ígék a babiloni fogság idején hangzottak el először, s amint a fejezet elején hallhattuk ezek már nem az ítélet, hanem a vigasztalás szavai.

Nehéz, szorult helyzetben, Isten bízta-tása hangzik az övéinek, mely olyan ismeretekre irányítja minden hívő figyelmét, melyek Isten hatalmának nagyságát és gondviselő jóságát hirdetik minden időben. Isten előtt semmi sem lehetetlen, hiszen minden az Ő teremtménye.

Fontos, hogy erre mindenkor odafigyel-

jünk, mert így tudhatjuk azt is, hogy a szükségben kiben bízhatunk, kitől kérhetünk segítséget, útmutatást, és minden munkánkra áldást. Hiszen lehetünk mi bármilyen jó szakemberek, bármilyen bölcssek Isten áldása nélkül minden munkánk és minden küzdelmünk hiábavaló. Adjunk hát hálát mindazért, hogy ez idáig nagyobb baj nélkül zajlik az árvízi védekezés és kérjünk bölcsességet az ott dolgozóknak, és minden vezetőinknek, hogy Isten kegyelméből továbbra is így maradjon minden.

Nagyon fontos ugyanis, hogy mi magunk is, akik távol vagyunk a veszedelemtől imáinkban hordozzuk a bajban lévőket, a küzdőket, hiszen sokan vannak közöttük, akik lassan egy hete vannak a gátakon. Mert míg a hivatásosokat 12 óránként váltják, addig a helyben lakóknak nincs váltásuk, hiszen ők saját magukért küzdenek, s bizony igen elfáradtak már. Akik az Úrban bíznak. A nehéz időkben nagyon fontos, hogy legyen olyan háttérünk ahonnan mindig új erőt meríthetünk. Hívó emberként nekünk ez a háttér mindenkor Isten kegyelme. Az Úrba vetett bizodalom segít át minket minden nehézségen és küzdelmen, ez a bizalom ad támaszt nekünk akkor is, amikor dolgaink nem úgy alakulnak, mint ahogyan mi szeretnénk.

Isten bölcsessége azonban a legrosszabb dolgokat is képes javunkra fordítani, s ezt sosem szabad elfelednünk. Ez az ismeret ugyanis minden időben csodálatos reménységet hordoz a mi számunkra, olyan titkot, amit nem ismer mindenki, de aki csak egyszer is megtapasztalta, annak az egész életét megváltoztatja mindez.

Nekünk pedig megadatott ez az ismeret, mi Isten népéhez tartozhatunk, és ha magunk is arra törekszünk, hogy Isten népéhez tartozzunk, azaz Istennek engedelmeskedve élünk, akkor a mi életünk is boldog élet lesz, melyen nyilvánvalóak lesznek Isten áldásai.

Akinek áldott élete van, annak csodálatos gazdagság adatott, olyan kincsek sokasága, amelyek soha el nem múlnak, nem fogynak el, s mindenkor bőséggel oszthatóak, mert végtelen forrásból származnak. Sőt aki ezeknek a mennyi kincseknek a birtokosa, annak a földi javak is úgy adatnak, hogy mindenkor van mit megosztania a másikkal, akár még koldusként is.

Bizony ilyenek azok, akik az Úrban

bíznak, s ez nem balgaság, nem a világtól való elzárkózás, nem tétlenség, hanem a hit ismerete, amellyel az ember minden munkájában áldott lesz, és minden munkája által maga is épül és másokat is épít.

Mert „*akik az Úrban bíznak, erejük megújul...*” s ez a megújulás mindenkor másokat is megújít körülöttünk, s bizony nagyon nagy szükség van erre a megújulásra minden értelemben. Úgy a gátakon dolgozóknak, mint a megerőtlenedett gyülekezeteknek, vagy a meggyengült egyéb közösségeinknek. Szükségünk van a megújulásra, hogy ne csak a baj idején tudjunk egy célért megmozdulni, hanem képesek legyünk egymással összefogva mindenkor egymás javára munkálkodni.

Nekünk református keresztyéneknek különösen is fontos feladtunk mindez. Hiszen mi is az Úrban bízók közé tartozunk, aki ráadásul a folyamatos megújulás fontosságát is hirdetjük. Nekünk is naponként újjult erővel kell küzdenünk Isten ügyéért, hogy tudjunk gátat vetni minden áradó gonoszságnak, hogy bármilyen erővel is zúduljon felénk, tudjuk megvédeni egymást és magunkat.

Nem lankadnak meg, nem fáradnak el, Isten kegyelmében végtelen erőforrást kapunk, amivel mindennél nagyobb erőpróbákat is kiállhatunk, s megmaradhatunk minden körülmények között. Kérjük hát magunk is ezt a mennyi megerősítést, mind magunk, mind testvéreink számára, hogy mostani küzdelmeinkben is diadalt arathassunk Isten kegyelmével, s e mostani próbatételekből is tudjunk magunk is épülni. S könyörögjünk azokért is, akik eddig még nem tapasztalták meg, hogy milyen jó adni, és segítséget kapni.

Hordozzuk hát imáinkban egymást, hogy mi se lankadjunk és ne fáradjunk meg az élő Istennek való szolgálatunkban, melynek ezernyi formájából mindannyian épülhetünk. Bízunk hát életünket az Úrra, hogy magunk is szárnyalhassunk mindazon feladatainkban, amit Isten ránk bízott akár a munkahelyen, akár a családban, akár a gyülekezetben, akár testvéreink, fele barátaink vagy ellenségeink között.

Mert „*akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.*”

Bátiki Dávid

NAGYIGMÁNDI HÍREK

Június 1-én tartottuk a már rendhagyóvá vált Konfirmációs találkozónkat. A délután 2-kor kezdődő istentiszteletre gyülekezhettek össze a kerek évfordulót ünneplő egyháztagok. Az istentisztelet keretén belül a konfirmációs fogadalmótétel megújítására is sor kerülhetett. A templomi ünnepség után szeretetvendégségre hívtuk az ünneplőket a Református Iskolába, ahol kötetlen formában lehetett beszélgetni és emlékezni a nagy eseményre.

Június 2-án hittanos gyermekeink gyűltek össze a szokásos év végi kerti partira. Az idő szeszélyessége folytán idén nem a parókia kertjében, hanem a Református Iskolában rendeztük meg az alkalmat. Gyermekeink nagy számban jöttek el, s a megváltozott helyszínen is nagyon jól érezték magukat. Sok játék, vetélkedő, sütemény és sült kolbász várta őket.

A rendezvényekben nyújtott segítségért szeretnénk köszönetet mondani a Horváth ÁBC-nek, Nagy Lajosnak és családjának, a község Önkormányzatának, Körmendi Beátának, Pékné Kocsis Katalinnak, Róthné Csonka Editnek, valamint minden kedves testvérünknek.

Június 16-án megemlékező ünnepségre került sor gyülekezetünkben. 1888-tól 1927 az egyházközségünk lelkésze volt Szentkúti Kiss Károly. Az ő lelkészisége idején fejeződött be a templom építése 1889-ben. 1894-ben elkészült az orgona. Ő hirdette a vigasztalás szavait az 1. Világháború idején, valamint a Trianoni békediktátumot követő időszakban. Halálában is áldássá lett, hiszen neki köszönhetjük testvér-gyülekezeti kapcsolatunkat a felvidéki Pozba református gyülekezetével. Szentkúti Kiss Károly ott született, és végzett lelképásztori szolgálatot.

Istennek hála, ebben az esztendőben felújíthattuk sírját, és ennek alkalmával tartottunk megemlékező ünnepséget. A hirtelen jött zápor miatt a megemlékezést a református templomban kezdtük, ahol ünnepi beszédet Nagy István Úr mondott, aki nyomda alá rendezte Szentkúti Kiss Károly Krónikáját. A templomi megemlékezés után az ünnepség a református temetőben folytatódott, ahol megtekintettünk a felújított sírt, és a pozbai testvérek koszorút helyeztek el rá. Nem messze a sírtól egy szimbolikus faültetésre került sor. A fa a pozbai testvérek ajándéka, testvérhajtása a pozbai parókia kertjében ke-

rült elültetésre. Ahogyan beszédében Dukon András pozbai lelkész kiemelte, a két fa gyökerei a testvérkapcsolatunk

révén jelképesen összeérnek a föld alatt.

Sugár Tamás

BÁRÁNYKA TÁBOR ÁCSON

Az iskola és óvoda utolsó napjait élték át az oviból most ballagó és az első osztályt most elvégző gyerekek. Mi pedig mindjárt játszani, ismerkedni hívtuk őket a parókia udvarára június 15-én, hiszen ekkorra időzítettük a báránka tábort. A tábort azért is szerveztük, mert szerettünk volna megismerkedni azokkal a gyerekekkel, akiket most írtak be hittanra hozzánk. De hívtuk a volt elsősöket is, hogy segítsék „tapasztalataikkal” és információikkal a

kisebbséget. De jöttek egészen kicsik is a gyülekezetből, akik szeretik a mesét, játékot, szeretnek hallani Jézusról. Ezért is választottuk Gál Éva: Jézussal egy hajóban című könyvét alapul. Ezt dramatizáltuk és eljátszottuk a gyerekekkel a „szigetek” történeteit. Együtt énekeltünk, mókáztunk, ebédeltünk a tikkasztó melegben. Istennek legyen hála, 35 gyermek jött el erre az alkalomra. Köszönjük az anyukák, nagymamák, felsős lányok és gyülekezetünk tagjainak a segítséget.

RENDAHAGYÓ TÖRTÉNELEMÓRA

Évek során alakult ki a nehéz helyzet amely mostanában is jellemzi a kömlödi iskolát. Jelenleg állami fenntartásban működik, de sajnos csak az alsó tagozatosok járnak itt iskolába, ők is két-két évfolyamos összevont osztályba. A felső tagozatnál még érdekesebb a helyzet, hiszen a felső tagozatos korosztályos gyere-

ek a Kocsra járó gyerekek Kömlődön vettek részt rendhagyó történelem órán. Az óra megszervezése abból az elgondolásból származott, hogy minden kömlödi gyerek ismerje meg kézzelfoghatóan is faluja történelmét, a fellelhető emlékeket. A kocsai református iskola vezetése is támogatta az elgondolást, kö-

rendhagyó történelemórán valóban hitelesen beszélt a régi időről, a fellelhető emlékekről.

Bogáth István, a gyülekezet gondnoka a református egyház-község történetéről beszélt és részletesen megmutatta a múzeumot a gyerekeknek. Büszkének kell lenni a kömlödi elődökre akik közt költők, írók, országgyűlési követek, alispánok, egyházkerületi főgondnokok, kollégiumi gondnokok voltak.

rekek szinte mindegyike a szomszédos református egyházközségi fenntartású, kocsai iskolába jár. Ezen gyerekek iránt is érzett felelősségtudattól vezérelten kezdeményezte a kömlödi presbitérium az együttműködést a kocsai Vince Imre Református Általános Iskolával. A kapcsolattartás több szinten is működik, hiszen a vasárnapi istentiszteleteinken részt vesznek a Kocsra járó református gyerekek. A konfirmandusok a kömlödi templomban konfirmáltak. Az iskola diákjai részt vesznek a községi, ünnepi megemlékezéseken. Örömmel jöttek el a Hét Határos gyülekezetek által szervezett kirándulásokra. Május 29-

szönet érte az érintetteknek.

Ezt az alkalmat a református templomban tartottuk, s a helyszínválasztás sem volt véletlen. A templom két karzatán látható ugyanis a település és a gyülekezet történetét bemutató kiállítás, valamint itt látható Kömlőd két jeles szülöttének, Pálóczi Horváth Ádámnak és Obernyik Károlynak életét bemutató tárlat is. A gyerekeket kísérő tanárnő, Kontráné Madari Piroska is jónak tartotta gondolatot, hiszen minden kömlödi gyereknek tisztában kell lennie települése történelmével, mert csak így tudja továbbörökíteni az elődök emlékét. Ebben volt segítségére a történelem szakos tanárnő, hiszen a

HÉT HATÁROS KIRÁNDULÁS

Hét Határos Kirándulás „Somogyországba”...

Szeretnénk az idén egy közös kirándulással búcsúztatni a nyarat.

Úti célunk „Somogyország” lesz, azaz átszeljük a „református Somogyot”.

A kirándulás ideje: 2013. **augusztus 23-25 (péntek-vasárnap)**

Tervezett program: Pénteken (az autóbusz a Hét Határ „fő útvonalán” összeszedi a jelentkezőket) Somogyvár (történelmi emlékhely) – Kaposvár-Szenna (skanzen)-Csurgó (vacsora, szállás –középiskolai kollégiumban)

Szombat: Csurgó (Szentlélek templom, Református Gimnázium és Nagykönyvtár, Városi Múzeum, városnézés), ebéd, délután: Csurgó környéke (Dráva, Örtilos, Ágneslaki arborétum, Csurgónagymarton), este vacsora, szállás a kollégiumban. Vasárnap: Csurgó, ref. templom, istentisztelet, ebéd, hazautazás.

A kirándulás programjainak ára: szállás, vacsora (2), ebéd (2), belépők kb. 7.000 Ft

Útiköltség (a jelentkezők létszámának alakulásától függ!)

Jelentkezni lehet július 14-aug. 1 között Gerecsei Zsolt ácsi lelkész-nél: 06-34-385-415.

KÜLÖNLEGES KÜLDETÉS

- **KÜLÖNLEGES KÜLDETÉS** – Nap-
közis gyermektábor Dadon

jon Isten üzenete a szívünkben
12:30 - 13:15 - **ebéd**
13:15 - 15:30 - **délutáni programján-**
ló, foglalkozások – ebben a blokkban

Különleges küldetés.

Mindannyian, fiatalok, középkorúak, idősök keresük a helyünket, feladatunkat az életben. Egyre inkább elterjed a passzív, élvezethajhászás, az aktív, cselekvő étellel szemben. Az gyermektáborban 85 gyermeknek mutattuk fel,

hogyan nem véletlenül születtek a világra, feladatuk, küldetésük már nekik is van, amit megtalálva tartalmasabb, boldogabb élet lehetősége nyílik meg számukra. A jó irányt megmutatva, és azon elindulva találhatják meg az egyetlen, és örökkévaló KÜLDETÉST! Mindehhez a dadi református gyülekezet udvara és termei adtak helyszínt, és több segítőtől végezhetjük a nagy mellettségére mi is a köztük való küldetésünket.

A nap minden részének célja volt, és az adott nap témájához kapcsolódott. Az üzenet befogadását készítette elő, segítette a megértést, mélyítette a hallottakat. Az öt napos tartalmas időtöltést kínáló programsorozat a következőképpen alakult:

8:30 - 9:00 - **gyülekező, játékos vetélkedő**

9:00 - 10:00 - **éneklés, gondolatébresztő**

10:00 - 10:30 - **szünet, tízórai**

10:30 - 11:30 - **a napi történetek megismerése, feldolgozása, kiscsoportos beszélgetések** – a napközis tábor a 6-14 éves gyerekek számára volt meghirdetve, igyekeztünk az életkori sajátosságokat figyelembe venni ezért négy csoportba osztottuk a jelentkezőket. Ebben az időben a történet megismerése mellett különféle módon fel is dolgozzuk az egyes csoportokban a hallottakat, látottakat, hogy még inkább megmarad-

ajánlott lehetőségeket, igyekeztünk mindinkább úgy összeállítani, hogy a nap témájához kapcsolódjon
15:30 - 16:00 - **uzsonna**
16:00 - 16:30 - **közös zárás**

Ezúton is köszönjük a segítőknek, szülőknek a támogatását. Hisszük, hogy egy újabb közös élménnyel, üzenettel gazdagodhattunk mindannyian.

Kovács Tamás - Dad

TANÉVZÁRÓ ÁSZÁRON

Június 15-én, szombaton szeretetteljes készülődés, szorgalmas kezek igyekezete töltötte be, tette élénkké a délelőtti óráit. A bográcsból jó illat terjengett a készülő paprikás-krumpli reményével. Főszakácsnak Horváth Lászlóné Marika néni nagy gondnal és hozzáértéssel fűszerezte-ízesítette a valamennyiünk által kedvelt ebédet.

Kicsinyek-nagyok, gyerekek felnőttek, presbitereink és főgondnokunk érkeztek az alkalomra. A közös étkezést követően a lélek táplálékát is magunkhoz vettük. a gyerekeket Sámuel elhívásának története bátorította, buzdította Isten szavának meghallására. Majd a „szavak nélküli könyv” színes oldalainak segítségével tárta fel a megváltás titkát, Jézus mindnyájunk iránti mentő szeretetét Szász Lídia Dóra tanárnő, a kisbéri református gyülekezet kántora és gyermekmunkása. Énektanítással, színezés-sel, festéssel, gyöngyfűzéssel, labdajátékkal repültek az órák örömben, jókedvben.

A gyülekezet asszonyai gazdag választékkal szolgáltak a vonzóan látványos és finom sütemények sokaságával. Az együtt eltöltött idő, a közös öröm ajánlunk hála adunk Urunknak és köszönetünket fejezzük ki gyülekezetünk tagjai felé, akik szívvel-lélekkel hozzájárultak e nap szépségéhez, élménydús voltaához.

SOLI DEO GLORIA

Vajsné Fazekas Ibolya lelkipásztor

Az ászári tanévzáró gyermeknap

RÉDEIEK FELVIDÉKI KIRÁNDULÁSA

Rekkenő nyárban, június 21-én indult kis csapatunk az ismeretlen tájak felé, felfedezni Jósvafőt és környékét, megnézni Európa ez évi kulturális fővárosát: Kassát, tiszteletünket tenni Vizsolyon, éhünket és szomjunkat oltani Mádon. Tiszteletesünktől megtudtuk, hogy ez a gyönyörű kis falucska 270 lakosával négy forrás vizéből aláhulló

tól.

A sok lépcsőtől és szépségtől elcsigázott csapatunk megpihenhetett a jósvafői Református templom hűs padjaiban, virágillatú csöndjében. Az istentiszteletet a falu lelkipásztora, Mező Arnold és Barta Zsolt tiszteletes vezette. Vendégek és helybéliek együtt énekeltek, imádkoztak, felemelő pillanat volt!

patak találkozásánál épült. Az éjszakai izgalmakat (szúnyog, horkolás, recsegő padló a lépteink alatt, teraszon alvás) elfelejtve vígan szedelőzködtünk fő úti célunk, Kassa felé. Elhaladtunk a szemünknek oly kedves hegyek között, meghatódva emlegetve őseinket, akik oly sokat harcoltak a Felvidékért. És akkor előbukkant a hegytetőn egy vár! A nemrég leégett Krasznahorka vára a magyar történelmi emlékezet helyszíne!

Kassára érve lelkipásztorunk mindenkit ellátott egy térképpel, hogy majd a közös programok utáni szabad időben ki ki megnézhesse, amit szeretne, és viszszatérhessen a találkozási pontra.

Magyar idegenvezetőnkkel lementünk a kriptába, meghatódottan álltunk a Fejedelem koporsója mellett, körülötte kedves vezérei sírhelyével.

Eljött a harmadik nap! Reggelizés és kávézás után megcsodálhattuk a helyi Tájháza, az 1890-ben épült a vidékre jellemző épületet: egy szobasoros, nyeregteret, oromfalú ház, az udvara felől faoszlopos tornáccal. Ezután következett a jósvafői Baradla-barlang megtekintése. 50 méter szintkülönbségű meredek tárón át lépcső vezet a mélyben húzódó kiépített főágba, jellege itt eltér az aggteleki szakasz-

Kalandos utakon, eldugott falvakon át végre megérkeztünk a Károli Biblia bölcsőjébe, Vizsolyra. A Református Templomban megcsodálhattuk a román kori részt, a gótikus hajót, a tornyot és a freskókat, a Vizsolyi Biblia eredetijét, olvashattuk a reprint kiadások ómagyar írását, végül nyomtattunk magunknak. Utolsó állomásunk a Tokaji Történelmi Borvidék egyik szép pincéje, Mádon várt bennünket finom borai-
val, és sült csülökkel.

A pincéből feljutva meglepetten tapasztaltuk a régen ígért időjárás változást: esik az eső!

Elindultunk haza, énekelve és viccelődve egész úton, nem törődve bedagadt bokákkal, fájó torkokkal. Késő éjjel értünk Rédére, de tudom, senki nem bánta meg, hogy eljött velünk. Köszönet az egyházközségnek, a tiszteletes úrnak, hogy megszervezte ezt a kirándulást.

Ebben a három napban olyan érzéseket és csodákat éltünk meg, amelyek folyton folyvást új kalandokra hívja csapatunkat. A felfedezés öröme bebújt a bőrünk alá, bogarat tett a fülünkbe, és további titkok keresésére serkent.

Matyasovszky Ernőné

A MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ KÖZÖS ZSINATÁNAK NYILATKOZATA

Mi, magyar reformátusok, Istennel és egymással kötött szövetségünket megerősítve zsinati közösségünkben adunk hálát hitvallásunkért, a 450 esztendőes Heidelbergi Kátéért. Így fogadjuk el a Káté szövegének átdolgozott, új magyar fordítását is.

A Heidelbergi Káté olyan hitvallás, amely az emberi kifejezőképesség töredékes eszközeivel fogalmazza meg Istenbe vetett hitünket és ad számot a keresztyén életéről. Olyan formában, amely számos eltérő kultúrában váltott ki azonos hatást: összegyűjtött és megtartott.

Tudjuk, hogy Krisztuséi vagyunk, aki vigasztalja, vezet, megtartja népét. Ennek a boldog bizonyosságnak és szilárd hitnek ma is érvényes és világos kifejezése a Heidelbergi Káté, amely ugyanakkor jelzi, hogy a magyar reformátusok elválaszthatatlanul kapcsolódnak egy határokon és kontinenseken átívelő értékközösséghez. Nincs olyan nyelvi, kulturális, történelmi határ, ami megoszthatná keresztyén testvériségünket, amely ebben a hitvallásban jut kifejezésre. A Heidelbergi Káté minden nyelven és minden korban ugyanazt hirdeti: Krisztus váltságát és valóságát az ember életében, megszentelő jelenlétét az egyházban. A Kárpát-medencei népek nyelvén kiadott Heidelbergi Káté pedig üzenet: a népek megbékélésében az üdvözítő Istenhez tartozva vagyunk egymás testvérei.

Soli Deo Gloria!

Debrecen, 2013. június 28.

GYEREKAROK

Színezzétek ki a képet !

É: Figyelj csak, milyen furcsa érzés! Puhul a sár, tapadnak a homokszemek. Mintha életre kelnek.

Á: Igen, én is! Mintha mély álomból ébrednék.

É: Látok! Végre látok.

Á: Én meg hallok is.

Nézd csak mekkora fülcimpáim vannak?

É: Látom. Olyan nagyok, mint azok a dombok ott előttünk.

Á: Neked meg akkora az orrod, mint egy cápának az uszonya.

É: Ne csúfolódj, mert megfoglak.

Á: Nem hiszem azt. Gyorsabban futok, mint a szél.

É: Hol voltunk eddig?

Magam sem tudom.

Á: Seholy. De ez itt csodálatos! Nézd, hogy ragyog a Nap!

É: Hallgasd csak a madarak énekét!

Meg a folyó zúgását. Ugye, milyen szép?!

Á: Én valami dübörgést hallok... Jaj, vigyázz, el ne taposson egy elefánt!

É: Igen, meg kell tanulnunk vigyáznunk magunkra és egymásra.

Á: És mindarra, amit magunk körül látunk.

Kedves Gyerekek!

Ha az elmúlt hónapokban követtétek az újság hasábjain a teremtés napjait vagy most fellapoztátok a Biblia elején a teremtés első 5 napját, akkor remélem ti is észrevesztetek valamit. Már van hol élni, van szárazföld és víz, ragyognak az égistek, nyílnak a virágok, teremnek a fák, dalolnak a madarak, hemzseg a föld a kis és nagy testű állatoktól, csak egy valaki nincs még ebben a világban. Valaki, aki élvezi mindezt és aki vigyáz mindekre. Az EMBER. Őt akkor formálta Isten, amikor már minden kész volt. Egy gyönyörű, sokszínű és pezsdülő világba érkezik meg az első emberpár Ádám és Éva. Mintha egy mesebeli király és királyné érkezne haza birodalmába. Országuk leírhatatlanul szép és békés. Minden található benne, ami a boldog élethez kell. Ennek a csodálatos birodalomnak neve is van: Éden kert. Pont, ahogy egy mesebeli

király vigyáz országának népére, úgy Ádámnak is az a dolga, hogy vigyázzon mindenre, amit Isten erre a világra alkotott. Műveld és őrizd- hangzik Isten szava, ami azóta is érvényes. Még ránk is. Hogyan tudunk eleget tenni Isten

kérésének? Úgy, ha nem pazaroljuk az ételt, ha nem szemetelünk, ha csak pont annyit használunk mindentől, amennyire szükségünk van, ha a szobánkat, a környezetünket rendben tartjuk, ha nem rongáljuk a növényeket, ha nem bántjuk az állatokat és így tovább. Ki-nőtt ruháidat, megunt játékaidat, berendezéseiteket nem dobjátok ki, hanem adjátok oda olyan gyerekeknek, akiknek nem telik ilyesmire vagy cseréljétek el valakivel. Mindig legyetek hálásak mindazért, amitek van. Köszönjétek meg Istennek, hogy láttok, hallotok, mozogtok, hogy szépek teremtett titeket. Segítsen titeket ez az kis imádság, amit minden nap elmondhattok Teremtőtöknek.

*Két kis fülemmel hallok,
Két kis szememmel látok,
van szájacskám és orrocskám,
kezemen, lábamon tíz-tíz ujjacskám.
Köszönöm, Istenem,
hogy ilyen vagyok én! Ámen*

„Megteremtette Isten az embert a maga képére... Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és élet lehelét lehelte orrába. Így lett az ember élőlényé.” 1Móz 1:27, 1Móz 2:7

Barta Lívია

ANGOL ÉS NÉMET NYELVI TÁBOR RÉDÉN

Idén is várnak skót barátaink és egy német önkéntes lány tartalmas beszélgetésekre, éneklésre, játékokra, nyelvtanulásra...

A tábor költsége: 7000 Ft
Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban lehet, a jelentkezési lap kitöltésével és az előleg (3000 Ft) befizetésével.

MUNKATÁRSUNK ÚJ MUNKAKÖRBE

Óriási veszteség érte újságunk szerkesztőségét.

Mindenható Istenünk földi útjáról magához szólította Kömlődön élő Tenczer Lajosné testvérünket, felelős szerkesztőnk édesanyját. Magdi néni 13 év óta kitartó és odaadó munkájával segítette, hogy újságunk minden hónapban időben eljusson olvasóinkhoz. A nyomdából kikerülő újságokat ő számolta és osztályozta gyűlekezetként sorba szedve, hogy tovább lehessen szállítani. Az Ő kezei voltak azok amelyek minden újságot megérintettek, ez szűken számolva is 230.000 db. újság. Az Ő pontossága példa értékű volt mindannyiunk számára.

Nyolcvanhatodik életében Urunk más feladattal bízta meg. Bizonyára szüksége volt egy precíz, kitartó munkatársra Égi Országában.

Köszönjük azt a példát amit szerény életével nekünk adni tudott. Eddig testi munkájával adott erőt, kitartást számunkra, mostantól lelke mindörökre átölel bennünket és így bátorít, hogy folytassuk a reánk bízott munkát.

A boldog feltámadás reményével engedjük útra Őt.

Határban

Ültem a biciklin a határba menet,
Fiatal voltam, szinte még gyerek.
Nyomtam a pedált vég nélkül, kegyetlen,
Bírtam a tempót, volt erőm s fegyelmem.

Fáradtam, izzadság csorgott rajtam,
De gyűrtem, amíg vezetett utam.
Hajamat szél tépte,
Arcomat nap égette.
Körülöttem végtelen nyugalom,
Madárdal, bennem fájdalom.

Könnyeim peregtek, szívem sajdukt,
Hangom elcsuklott, derekam hajlott.
Ó mond, hol vagy ki vigyázol rám,
Terhem leveszed, mellettem állsz?

Akkor felszakadt egy mély sóhaj,
Nem tudtam még, de teljesült az óhaj.
Puhán, hűvös tenyerével
Simogatott, megáldott az Isten.

Takács Ilona Szákszend

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Csákány Borit, Gyivicsán Nórát

Házasságot kötött: Nyéki Tibor és Horváth Zsuzsanna,

Papp Gábor és Rohoncz Fruzsina

Eltemették: Balogh Imrét, Balogh Miklóst, Komlósi Ferencet, Kocsis Vincénét, Sinoros Szabó Jánosnét

Ászár: eltemették: Tavasz János volt presbitert

Bokod: házasságukra Isten áldását kérték: Modrián Béla és Rausch Viktória
végső búcsút vettünk: Kiss Ferencnétől

Kisbér: megkereszteltük: Dobos Pétert

Kömlöd: eltemették Kaszab Nagy Károlyt, Daróczi Jánosnét, Hujber Józsefnét,
Tenczer Lajosnét, Senkár Ferencet

Megkeresztelték: Bagi Anettet, Balogh Rékát, Madari Kornélia Fabioláát

Konfrimált: Bagi Anett, Balogh Réka, Csaba Levente, Kalányos Aranka

Környe: eltemették Karnuts Antalt

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Romos Réka Jázmin, Pogrányi Viktória, Varga Levente

Eltemették: Czokó Baláznét, ifj. Győri József

Oroszlány: házasságot kötött Zippenfenig József és Erdélyi Ágota

Dr. Marosi Bálint és Pózmány Andrea

Megkeresztelték: Balog Márkot, Balog Viktóriát, Barabás Arnoldot,
Császi Klaudiát, Otlík Lillit, Otlík Lucát

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641